

## ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ไม่พร้อม<sup>1</sup>

ร.ศ.อ.พิเชษฐ คุ่มบัณฑิตย<sup>2</sup>

การตั้งครรภ์และการให้กำเนิดบุตรเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความชื่นชมยินดี และความสุขแก่หญิงตั้งครรภ์ รวมทั้งบุคคลใกล้ชิดตั้งแต่สามี พ่อแม่ พี่น้อง เครือญาติและเพื่อนฝูง ในทางตรงกันข้ามหากการตั้งครรภ์เกิดขึ้นจากความไม่พร้อมของหญิงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจหรือทางด้านเศรษฐกิจและสังคม นำไปสู่การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมส่งผลให้เกิดปัญหาตามมากับหญิงตั้งครรภ์นั้น การตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมจะด้วยสาเหตุใดๆ ก็ตาม เมื่อตั้งครรภ์จนกระทั่งคลอด ส่งผลให้มีปัญหาตามมาเสมอ เช่น การเรียนต้องหยุดชะงัก เด็กมีปมด้อย เพราะไม่มีใครรับเป็นพ่อของเด็ก สังคมรังเกียจ เศรษฐกิจของสังคมแย่ลง บทบาทหรือโอกาสต่าง ๆ ในสังคมก็อาจจะลดลงเงื่อนไขในชีวิตของคนแต่ละคนไม่เหมือนกัน แม้บางคนอาจตั้งครรภ์ตั้งแต่วัยรุ่น แต่หากพ่อแม่ของตัวเองยอมรับได้ สังคมแวดล้อมยอมรับได้ และตัวเองเข้มแข็งมากพอ ก็อาจพักการเรียน รอจนคลอดลูกออกมา แล้วค่อยกลับไปเรียนใหม่ได้ ค่อย ๆ สร้างครอบครัวใหม่ขึ้นมาโดยมีครอบครัวของพ่อแม่คอยโอบอุ้มอยู่เบื้องหลังได้ แต่อีกในหลายกรณี ผู้หญิงบางคนไม่ได้มีพ่อแม่ที่เข้าใจและยอมรับลูกได้ ขนาดนั้น บางคนเมื่อตั้งครรภ์ก็ถูกตัดขาดออกจากครอบครัว กระทั่งแฟนที่เป็นคนทำให้ท้องก็ทิ้งไป จึงต้องเผชิญโลกกว้างอยู่ตามลำพังคนเดียว จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้หญิงที่ตั้งครรภ์โดยไม่พร้อมมักตัดสินใจ ยุติการตั้งครรภ์หรือทำแท้ง เป็นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเรื่องผู้หญิงนั้นต้องเจ็บปวดทั้งร่างกาย และจิตใจ จากความรู้สึกสูญเสีย และความรู้สึกผิดจากบาปที่ได้ทำแท้ง แต่การทำแท้งในสังคมไทยนั้นยังไม่ให้การยอมรับ ทำให้หญิงเหล่านั้นไม่สามารถเข้าสู่บริการที่ปลอดภัย อันเป็นผลทำให้ต้องเข้ารับบริการทำแท้งเถื่อน อันเป็นบริการที่ไม่ปลอดภัย

จากรายงานเฝ้าระวังการแท้งประเทศไทย พ.ศ. 2562 โดยสำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข โดยได้รับรายงานจากสถานบริการสาธารณสุขในเครือข่ายเฝ้าระวังการแท้งฯ จำนวน

---

<sup>1</sup> บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ไม่พร้อม โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปวีศร เลิศธรรมเทวีและคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศิริสมบูรณ์เวช และรองศาสตราจารย์ ดร. รติชัย รตทอง

<sup>2</sup> นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

337 แห่ง ใน 37 จังหวัด พบผู้ป่วยแท้ง เข้ารับการรักษาในสถานบริการสาธารณสุข จำนวน 153 แห่ง เป็นผู้ป่วยแท้งที่ยินยอมโดยสมัครใจ จำนวน 1,931 ราย เป็นการแท้งเอง จำนวน 854 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.2 ทำแท้ง จำนวน 1,077 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.8 ข้อมูลด้านอายุพบว่า อายุน้อยกว่า 15 ปี ร้อยละ 1.4, 15-24 ปี ร้อยละ 36.3, 25-34 ปี ร้อยละ 38.1, 35-44 ปี ร้อยละ 23.1, และมากกว่า 45 ปี ร้อยละ 1.1

ซึ่งพบว่า ผู้ป่วยทำแท้งจำนวนทั้งหมด 1,076 ราย มีเหตุผลด้านเศรษฐกิจ สังคมและครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 60.2 และเหตุผลด้านสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 39.8 ที่ระบุปัญหาด้านเศรษฐกิจ สังคมและครอบครัว พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเงิน ร้อยละ 67.7 รองลงมาคือการตั้งครรภ์เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพและการตั้งครรภ์เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา ร้อยละ 34.3 และ 28.3 ตามลำดับ

ผู้หญิงที่ท้องไม่พร้อม พบว่าปัญหาทางเศรษฐกิจเป็นอันดับแรก รองลงมาคือไม่สามารถเปิดเผยการตั้งครรภ์ให้ผู้อื่นรับรู้ได้ด้วยเหตุผลต่าง ๆ และจำนวนมากถูกทอดทิ้งจากฝ่ายชาย รวมทั้งความต้องการศึกษา หรือทำงานต่อ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลให้ไม่พร้อมในการตั้งครรภ์ จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้หญิงที่ตั้งครรภ์ไม่พร้อมนั้นยุติการตั้งครรภ์หรือทำแท้ง

จากการศึกษาพบว่าตามประมวลกฎหมายอาญาของไทย คือ มาตรา 301 ที่กำหนดห้ามมิให้หญิงใด ทำแท้ง หรือยอมให้ผู้อื่นทำแท้ง ซึ่งหากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ประกอบกับมาตรา 305 ซึ่งยกเว้นให้หญิงสามารถทำแท้งได้ สองกรณี คือ กรณีที่จำเป็นต้องกระทำเนื่องจากสุขภาพของหญิง และกรณีที่การตั้งครรภ์เกิดจากการกระทำความผิดทางอาญาซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญาของไทยได้ให้ความสำคัญในการคุ้มครองชีวิตมนุษย์ การที่กฎหมายให้ความสำคัญกับชีวิตมนุษย์และให้ความสำคัญคุ้มครองชีวิตมนุษย์เหนือสิ่งอื่นใด เนื่องจากชีวิตมนุษย์เป็นสิ่งที่เปราะบางค่าพื้นฐานที่เกี่ยวกับมนุษย์ที่สังคมอารยะทั้งหลายยอมรับว่าเป็นคุณค่าที่สูงที่สุด ประกอบกับชีวิตมนุษย์ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งตาม กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ค.ศ. 1966 ข้อ 6 อนุ 1 กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตมาแต่กำเนิด สิทธินี้ต้องได้รับการรองรับตามกฎหมาย “บุคคลต้องไม่ถูกทำให้เสียชีวิตโดยอำเภอใจ”<sup>3</sup> ซึ่งเห็นได้ว่ากติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองก็ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของชีวิตมนุษย์เช่นเดียวกัน เมื่อกฎหมายได้ให้ความสำคัญกับชีวิตร่างกายของมนุษย์แล้ว การออกกฎหมายมาเพื่อบังคับใช้ในสังคมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบัญญัติออกมาเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสากลในเรื่องการคุ้มครองชีวิต

<sup>3</sup> คณิต ฌ นคร,กฎหมายอาญาภาคความผิด (พิมพ์ครั้งที่ 10 แก้ไขเพิ่มเติม),(กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน, 2553), หน้า 75

มนุษย์ การคุ้มครองชีวิตมนุษย์ในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้งก็คือความปลอดภัยในชีวิตและร่างกาย เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องทำแท้งเนื่องจากการทำแท้งหญิงย่อมมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากการทำแท้งไม่ว่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกายหรืออันตรายต่อชีวิต กฎหมายการทำแท้งจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ไว้ในกฎหมายทำแท้งเพื่อเป็นหลักประกันว่าหญิงนั้นย่อมได้รับความปลอดภัยเมื่อต้องการทำแท้ง แต่การที่ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทยกำหนดข้อยกเว้นการทำแท้งที่ชอบด้วยกฎหมายที่แคบเช่นนี้ทำให้เกิดการลักลอบทำแท้งเถื่อนขึ้นมากมายในประเทศไทย เป็นประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ไม่พร้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

#### 1. ปัญหาสิทธิเสรีภาพในการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม

การทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ ถือเป็น สิทธิในเนื้อตัวร่างกายของหญิง ซึ่งเป็นสิทธิตามธรรมชาติที่เป็นสิทธิพื้นฐานของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำการใดหรือไม่กระทำการใดต่อชีวิตและร่างกายของตนได้ตราบทว่าการกระทำนั้นไม่ไปรบกวนหรือล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่น เพราะผู้หญิงเป็นเจ้าของร่างกาย จึงมีสิทธิโดยชอบธรรมต่อร่างกายของตนเอง ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ การบังคับให้ผู้หญิงท้องต่อ หรือทำแท้งโดยฝืนความต้องการถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน สอดคล้องกับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ พ.ศ. 2491

ผู้หญิงย่อมมีสิทธิตัดสินใจปัญหาของตัวเอง เพราะผลของการตัดสินใจกระทบต่อชีวิตของผู้หญิงโดยตรง การพัฒนาตัวอ่อนให้เจริญเติบโตจนคลอดออกมาเป็นคนนั้น ผู้ที่ต้องรับภาระโดยตรงคือผู้หญิงเธอ จึงควรเป็นฝ่ายเลือกเองว่าจะยินยอมเข้ารับภาระนั้น ๆ หรือไม่การตัดสินใจทำแท้งหรือไม่ทำแท้งนั้นเป็นการตัดสินใจเฉพาะบุคคล ไม่ได้เป็นการทำลายจริยธรรมหรือศีลธรรมแต่อย่างใด แต่เป็นความรับผิดชอบของผู้หญิงที่จะจัดการกับร่างกายของตัวเอง ไม่มีใครที่ต้องการจะตั้งท้องเพื่อไปทำแท้ง การให้สิทธิผู้หญิงในการจัดการกับร่างกายของตนเองจึงเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับหญิงอีกทางหนึ่ง<sup>4</sup>

การที่ประมวลกฎหมายอาญาของไทย คือ มาตรา 301 ที่กำหนดความผิดฐานทำให้แท้งลูกมีเจตนารมณ์และคุณธรรมทางกฎหมายที่ต้องการคุ้มครองชีวิตของทารกในครรภ์โดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าของชีวิตมนุษย์ที่กำลังจะเกิดมาแต่เนื่องจากรากฐานของสังคมไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเห็นคุณค่าของชีวิตมนุษย์เพียงเท่านั้น แต่ยังคงมีปัจจัยอื่นที่สำคัญเป็นรากฐานของสังคมประกอบด้วยเช่นเดียวกับการคุ้มครอง

---

<sup>4</sup> วัลลภินี พนานนทรทรัพย์,(ม.ป.ป.), “การทำแท้ง: ในมุมมองที่แตกต่าง”, วารสารสังคมวิทยามานุษยวิทยา 30(1) มกราคม-มิถุนายน 2554, หน้า 108

สิทธิในการมีชีวิตของทารกในครรภ์ หากมุ่งคุ้มครองสิทธิทารกในครรภ์เพียงอย่างเดียวโดยมิได้พิจารณาการคุ้มครองสิทธิของหญิงผู้ตั้งครรภ์อันมีมาก่อนสิทธิของทารกในครรภ์ก็เป็นสิ่งที่อาจส่งผลกระทบให้หญิงไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกกลั่นแกล้งหรือจำกัดสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของหญิง ซึ่งเป็นสิทธิตามธรรมชาติที่เป็นสิทธิพื้นฐานของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะกระทำการใดหรือไม่กระทำการใดต่อชีวิตและร่างกายของตนได้ทราบเท่าที่การกระทำนั้นไม่ไปรบกวนหรือล่วงล้ำเข้าไปในสิทธิหรือเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งยังส่งผลกระทบถึงสิทธิในการกำหนดเจตจำนงของหญิงตั้งครรภ์ที่ครอบคลุมไปถึงสิทธิในการตัดสินใจของหญิงว่าจะยุติการตั้งครรภ์ หรือตั้งครรภ์ ต่อไป อีกด้วย นอกจากนี้การคุ้มครองสิทธิของ ทารกในครรภ์และสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ ต้องให้เกิดความสมดุลกัน บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 301 จึงเป็นบทบัญญัติที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของหญิงเกินความจำเป็นไม่เป็นไปตามหลักแห่งความได้ส่วน และการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 28<sup>5</sup>

## 2. ปัญหาการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขของรัฐ

ในประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2499 ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้ระบุให้การทำแท้งลูกเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและร่างกายผู้หญิงที่ทำแท้ง และผิดทั้งผู้ทำให้ผู้หญิงแท้งลูก ยกเว้นเพียงสองกรณีเท่านั้น ที่แพทย์ทำแท้งได้โดยไม่ผิดกฎหมาย คือกรณีที่หญิงมีครรภ์สุขภาพไม่แข็งแรง ไม่อยู่ในภาวะที่จะมีบุตรได้ หรือถ้ามีบุตรแล้วอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต กรณีที่สอง คือหญิงที่ตั้งครรภ์เนื่องจากถูกข่มขืนกระทำชำเรา ทั้งการข่มขืน ล่อลวง มอมเมา หรือด้วยประการอื่นใด อันทำให้หญิงนั้นไม่สามารถอยู่ในภาวะขัดใจได้ ส่วนการทำแท้งนอกเหนือจาก สองกรณีดังกล่าวถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายทั้งสิ้น ผู้หญิงที่ทำแท้งจะต้องโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในขณะที่ผู้รับทำแท้งต้องโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การทำแท้งเป็นการกลั่นแกล้งหรือจำกัดสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมในการตัดสินใจต่อเนื้อตัวร่างกายของหญิง แม้จะมีการกำหนดให้การทำแท้งไม่เป็นความผิด เฉพาะสองกรณี คือ กรณีที่หญิงมีครรภ์สุขภาพไม่แข็งแรง ไม่อยู่ในภาวะที่จะมีบุตรได้ หรือถ้ามีบุตรแล้วอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต กรณีที่สอง คือหญิงที่ตั้งครรภ์เนื่องจากถูกข่มขืนกระทำชำเรา ทั้งการข่มขืน ล่อลวง มอมเมา หรือด้วยประการอื่นใด อันทำให้หญิงนั้นไม่สามารถอยู่ในภาวะขัดใจได้ ทำให้หญิงตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมจากกรณีอื่น ไม่สามารถเข้าถึง

<sup>5</sup> ศรีสมชัย เชื้อชาติ กับ - ,คำวินิจฉัยที่ 4/2563 เรื่องพิจารณาที่ ค.45/2561 (ศาลรัฐธรรมนูญ).

บริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานได้จึงตัดสินใจเข้ารับบริการเถื่อน ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายของหญิงตั้งครรภ์นั้น ให้ได้รับอันตรายต่อร่างกายและชีวิต จากการใช้บริการที่ไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 47 บุคคลมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐ มีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่อ อันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และบุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติ

จึงเห็นได้ว่าการที่กฎหมายของไทยกำหนดคลอดหรือจำกัดสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ไม่พร้อมในการตัดสินใจต่อเนื้อตัวร่างกายของหญิงว่าจะยุติการตั้งครรภ์หรือตั้งครรภ์ต่อไปเป็นการสร้างความไม่เป็นธรรมต่อหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมที่จะต้องแบกรับภาระจากการตั้งครรภ์จนถึงคลอดเนื่องจากความไม่พร้อม โดยความพร้อมเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สังคมต้องให้ความสำคัญเพราะการตั้งครรภ์นั้นเป็นสภาวะการณ์ที่ต้องการความพร้อมในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นในด้านสภาพร่างกาย ด้านสุขภาพจิตใจ ด้านเศรษฐกิจ และด้านสถานภาพและบทบาททางสังคม ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นส่วนประกอบที่สำคัญสำหรับผู้หญิงที่ตัดสินใจจะตั้งครรภ์ ซึ่งกฎหมายไทยมิได้ให้ความสำคัญคุ้มครองสิทธิการทำแท้งของหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม แต่มุ่งที่จะลงโทษแก่หญิงที่ทำแท้ง อันเป็นการบีบให้หญิงเข้าหาบริการสาธารณสุขที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อร่างกายและชีวิตของหญิงนั้น การกำหนดห้ามสิทธิเสรีภาพของหญิงตั้งครรภ์มิให้ทำแท้ง จึงเป็นการลดทอนสิทธิของหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมมิให้เข้าถึงบริการสาธารณสุขของรัฐ ทำให้เสี่ยงต่อความปลอดภัยในชีวิตในการเลือกใช้บริการสถานพยาบาลเถื่อน

### 3. ปัญหาความเสมอภาคระหว่างชายและหญิงตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อม

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 27 ชายและหญิงย่อมมีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน แต่เนื่องจากตามประมวลกฎหมายอาญาของไทย มาตรา 301 บัญญัติลงโทษอาญาแก่หญิงที่ทำแท้งแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยที่ฝ่ายชายซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดการตั้งครรภ์นั้น มีต้องมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบกล่าวแต่อย่างใด หญิงตั้งครรภ์ต้องตกเป็นจำเลยของทางสังคมทั้งที่ปัญหาเกิดจากบุคคลสองคน แต่สังคมกลับลงโทษและประณามผู้หญิงเพียงฝ่ายเดียว เป็นการสร้างความไม่เสมอภาคระหว่างชายและหญิง

การที่กฎหมายอาญาของไทยกำหนดโทษหญิงตั้งครรภ์ที่ตั้งใจทำให้ตนเองแท้งลูกไว้เป็นความผิดมุ่งลงโทษทางอาญาแก่หญิงฝ่ายเดียวให้ต้องรับโทษทางอาญา เป็นการลดทอนสิทธิเสรีภาพของหญิงในการตัดสินใจที่กระทำต่อเนื้อตัวร่างกายของหญิง อันเป็นการขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนที่มุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

ของบุคคลที่มีมาแต่กำเนิดตามธรรมชาติ โดยที่ฝ่ายชายซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดหญิงนั้นตั้งครรถ์เพราะด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบันสามารถพิสูจน์ได้ว่าชายใดเป็นพ่อ ซึ่งกฎหมายอาญาของไทยมิได้กำหนดให้ชายนั้นต้องรับผิดชอบต่อการกระทำแต่อย่างใด หรือต้องรับโทษทางอาญาเช่นเดียวกับหญิงที่ทำแท้ง อันเป็นการสร้างความไม่เสมอภาคระหว่างชายและหญิง และขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 27 ที่มุ่งสร้างความเท่าเทียมและความเสมอภาคระหว่างชายและหญิง

จากสภาพของปัญหาทางด้านกฎหมายที่กล่าวมานี้ หากได้รับการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอาญาของประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวกับการทำแท้งของหญิงตั้งครรถ์ที่ไม่พร้อม มาตรา 301 ให้สามารถมีสิทธิเสรีภาพในการเลือกที่จะยินยอมหรือไม่ยินยอมในการทำแท้ง ซึ่งเป็นการทำต่อเนื้อตัวร่างกายของตนเอง ให้สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรของไทย ที่มุ่งสร้างความเท่าเทียมและความเสมอภาคระหว่างชายและหญิง และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคนไทยทุกคน อันเป็นการแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพสังคม และเศรษฐกิจในปัจจุบัน

## เอกสารอ้างอิง

- คณิต ฌ นคร. กฎหมายอาญาภาคความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2553.
- วิลาสินี พนานครทรัพย์. (ม.ป.ป.). “การทำแท้ง: ในมุมมองที่แตกต่างกัน.” วารสารสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา 30(1) มกราคม-มิถุนายน 2554: 108.
- คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 4/2563 เรื่องพิจารณาที่ ด.45/2561